

jeg har faaet Ordet, skal jeg tillade mig nogle flere Bemærkninger om denne Bane til Hørsholm. Den ærede Indenrigsminister har saa stærkt fremhævet den Eneret, som det sjællandske Jernbaneselskab skal have til Baneanlæg til Dyrehaven. Det kunde dog muligt være, at det var noget tvivlsomt, hvorvidt denne Eneret eksisterede; thi efter Loven af 19de Februar 1861 er der givet Eneret til en Bane til Helsingør med en Sidebane til Dyrehaven, og derefter turde det dog vist være noget tvivlsomt, om derved al Afgang til at gaa gennem Dyrehaven er spærret for andre Baner. Man har i alt Faald paastaet som sikkert, at ved det Projekt, som er bleven omtalt her, om en Bane fra Kjøbenhavn over Frederikshund til Kallumborg var der fra Indenrigsministerens Side Intet til Hinder for at tillade, at den gik gennem Dyrehaven (Bloug: Nei, over Fortunen). Naar det rettes til Fortunen, maa jeg tilstaa, at jeg troede, at Fortunen egentlig er en Del af Dyrehaven, og at altsaa, naar det blev tilladt, at Banen skulde gaa forbi Fortunen . . . . . (En Stemme: Ja, forbi Fortunen). . . . .

Formanden: Det ærede Medlem bør fortsætte sit Foredrag uden at tage Hensyn til Afbrydelse fra anden Side.

Sæde: Jeg maa med Hensyn til disse Afbrydelser bemærke, at der heller ikke her med Hensyn til Hørsholmbanen er bestemt, at der skal være en Station i selve Dyrehaven. Naar den ærede Minister talte saa meget om, at man her vil paatvinge Ministeren og det sjællandske Jernbaneselskab en Forpligtelse, tror jeg dog, at han har brugt stærkere Udtryk, end Ordene i Lovforslaget give Anledning til. Det er en Bemyndigelse, som tilstiges givne Regeringen, og der er jo Forskel paa, at der gives Ministeren en Bemyndigelse, og at det paalægges ham at sørge for, at Noget bliver udført. Jeg tror derfor, at der ikke egentlig er nogen Grund til paa den Maade at modsætte sig det Baneanlæg, som er blevet foreslaaet i Folkethinget. — Den ærede Minister nævnte ogsaa en anden Forandring, han ønskede indsat i Udsagnet, nemlig at der skulde gives Erstatning til Kjøbenhavns Kommune for Afstaaelsen af Jernbanenorden. Det har jo ikke ringe Betydning for Selskabet og for Staten — efter det Forhold, hvori Staten staar til Selskabet —, om der bliver meget store Udgifter ved et Anlæg fra Banegaarden ned til Havnen, og disse Udgifter ville jo betydelig forøges i det Die-blik, der skal gives Erstatning for den Jordvold, som Kjøbenhavns Kommune har faaet for sletningen Ting. Kjøbenhavns Kommune maa jo være stemt for en Havnebane; men det er langt fra noget Ualmindeligt, at en Kjøbstad har givet en Erstatning for at faae en Jernbane ned til Havnen, et Anlæg, som vel nærmest bliver gjort for

Jernbanens egen Skyld, men hvoraf Byen ligeledes har Gavn. Derfor forekommer det mig aldeles ikke at være ubilligt, at Kjøbenhavn ogsaa giver sit Bidrag. Naar der er talt om andre Grundstykker, som skulle exproprieres, da vil jeg bemærke, at, saa vidt jeg har forstaaet Planen, saa skal Banen gaa tilbøls gennem Gader; men, naar det er Tilfældet, saa vil der ikke blive nogen Expropriationsudgifter. Kjøbenhavns Kommune vil derfor — saa vidt jeg kan se — ikke komme til at afgive Synderligt, især hvis den skal have Erstatning for den Vold, som den har faaet for Ingenting. — Med Hensyn til den Paragraf, som den ærede Minister omtalte, at han vilde se at faae indsat, idet den blev udfikudt ved 3die Behandling i Folkethinget, skal jeg ikke ytre mig. Som den ærede Minister allerede har nævnt, have vi ikke haat Leilighed til at gjøre os bekendte med denne Sags 3die Behandling i Folkethinget, og jeg tør vel antage, at der til denne Behandling maa være fremkommet Oplysninger, som ikke have foreligget ved 2den Behandling, og at derfor en Paragraf blev udstemt, som, saa vidt jeg veed, enstemmig blev vedtagen ved 2den Behandling. Jeg har set af Ministeriets Skrivelse til Udvalget, som findes afskrykt i Betænkningen, at der blandt Andet er Tale om Anskaffelse af Lokomotiver i Stedet for de Lokomotiver, der ikke længer ere brugelige, og det turde vel nok være tvivlsomt, om ikke Lokomotiverne burde holdes vedlige af Driftsindtægten, og om det er rigtigt at gjøre Indkjøb af Lokomotiver, som skulle erstatte dem, som ere bleve ubrugelige, ved Optagelse af ny Aktiekapital. — Med disse Ord skal jeg sluttelig anbefale, at Jernbanen til Hørsholm ikke bliver udslettet af denne Lov. Da der er indkommet Andragender om en saadan Bane, og der saaledes er Maend, som maa antages at ville sætte sig i Spidsen for at skaffe den anlagt, saa tror jeg, at der er god Grund til at haade, at Anlægget ogsaa vil ske.

Formanden: Det er ganske vist, som det ærede Medlem berørte, uheldigt, at vi endnu idag ikke have faaet de trykte Forhandlinger ved dette Lovforslags 3die Behandling i det andet Thing. Det er en Følge af de Banfæligheder, hvorunder Trykkeriet har maattet arbejde, Banfæligheder, som vel ere overvundne, men hvoraf Eftervirkningen dog endnu spores. Dersom der fra Nogens Side ved Forhandlingens Begyndelse var blevet fremfat Ønske om, at denne Sag af Hensyn hertil skulde udgaa af Dagsordenen, var jeg ogsaa beredt paa at rette mig derefter; men efter Beskaffenheden af Lovforslagets 3die Behandling, der ikke har været saa omfattende, som man maaffe forestiller sig — 2den Behandling havde jo en ganske anden Betydning — troede jeg dog ikke selv at behøve at tage Initiativet i saa Henseende.